

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 11C/413/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210592
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2017:3512210592.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom pred samosudkyňou JUDr. Ing. Erikou Trtalovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., IČO 36 864 421, so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, t a k t o

rozhodol:

- I. Žalobu v celom rozsahu z a m i e t a.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 domáhal proti žalovanému zaplata náhrady majetkovej škody vo výške 175,- Eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.051,08 Eur z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu D. O. D. S.. Uviedol, že súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu. Žalobca následne spísal dňa 07.10.2010 a podal exekučnému súdu návrh na zmenu súdneho exekútora. Žalobca legitímne očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Súd však v zákonnej procesnej lehote 30 dní /podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného v čase podania návrhu/ od prijatia tohto návrhu o návrhu nerozhodol napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si rozsiahlejšiu spoluprácu s účastníkmi konania. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza. Majetková škoda teda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. V tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil 70,- Eur, na udržanie a správu informačného systému 40,- Eur, ďalej na administratívne spracovanie textov urgencií súdu, na publikačné výdaje spojené s urgenciami, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania vynaložil 15,- Eur. Celkom v období medzi podaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie

a rozhodnutím o nej vynaložil márne 175,- Eur. Ďalej si žalobca v žalobe uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu, pričom nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvencie povinného. Na podporu nároku na náhradu nemajetkovej ujmy ďalej uviedol dôvody: neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu vyvolal u členov riadiacich orgánov spoločnosti žalobcu a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, ďalej bol spôsobený zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, strata zisku z realizovaného obchodu vyvolala hospodársku stratu, nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom. Žalobca uskutočnil výpočet alikvótnym pomerom 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, teda 663,88 Eur za rok: 12 mesiacov v roku = 55,32 Eur za mesiac. Žalobca postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania návrhu na žiadosť pozitívne nereagoval. Žalobca požiadal, že je nutné deklarovať porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu, deklarovať porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu.

2. Žalovaný žalobná návrh žalobcu žiadal zamietnuť a požadoval priznanie náhrady trov konania. K tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu poukázal na to, že v praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdному exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov a na zaslanie príslušného exekučného spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu z Exekučného poriadku. Žalovaný pripúšťa, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť. Odhliadnuc od uvedeného, v prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o návrhoch žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu. Žalovaný poukazuje na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02, podľa ktorej „pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo zákone, ale ich nedodržania nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Zároveň žalovaný poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie, s ohľadom na zachovanie kontinuity konania. Tiež podľa žalovaného v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto holi konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalobca si vo vzťahu k uvedenému ani povinnosť tvrdenia ani povinnosť ich preukázania nesplnil a teda žalovaný nepovažuje existenciu prietahov v konaní za preukázanú. Ďalej žalovaný uviedol, že žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Paušálne sumy za veľmi všeobecne uvedené činnosti je treba považovať za nesprávne a účelové. Na základe všetkých uvedených skutočností je

žalovaný názoru, že žalobca nepreukázal ani vznik a ani výšku škody. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe "frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery" sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba.

3. Žalobca súčasne vzniesol námietku zaujatosti a žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu D. O. D. S. sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci.

4. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.10.2012, č. k. 19NcC/408/2012-11 súd rozhodol, že sudca Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom O.. L. G. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 11C/413/2012. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v posudzovanej veci neboli zistené žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že je tu dôvod pochybovať o nezaujatosti namietaného sudcu okresného súdu. Namietaný sudca nemá k veci, k účastníkom ani k ich právnym zástupcom žiadny významný vzťah z hľadiska ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., ktorý by mohol predstavovať dôvod na jeho vylúčenie z prejednávania danej veci a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov navrhovateľa.

5. Podaním zo dňa 10.01.2014 žiadal žalobca o prerušenie konania, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti.

6. Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11C/413/2012-41 zo dňa 14.01.2014 súd rozhodol tak, že návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť postupu súdu konať nestranné a bez prietáhov. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 8Co/4/2016-83 zo dňa 26.10.2016 dané uznesenie potvrdil.

7. Právny zástupca žalobcu v písomne podanom vyjadrení zo dňa 16.06.2014 založené v Spr XXX/XX uviedol, že predložil znalecký posudok s tým, že doložiť originál znaleckého posudku do každého konania by bolo mimoriadne finančne náročné a personálne zaťažujúce. Súčasne uviedol spisovú značku, pod ktorou je znalecký posudok založený. Takéto podanie urobil všeobecne i do oddelenia 12C s uvedením, že originál znaleckého posudku je založený v spise sp. zn. 11C/416/2012. Tento dôkaz preukazuje minimálnu výšku spôsobenej škody. Žalobca odkazuje na originál znaleckého posudku ako na skutočnosť známu súdu z jeho činnosti.

8. Súd zamietol návrh na vykonanie dôkazu listinným dôkazom znaleckým posudkom na preukázanie výšky škody, ktorý zadal žalobca znaleckému ústavu Ekonomickej univerzite v N.. Žalobca žiadal, aby súd tento dôkaz vykonal, pretože ho považuje za dôkaz zásadného významu. Podľa § 185 ods. 1 C.s.p. len súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Toto právo nepatrí účastníkovi konania ani právnenému zástupcovi. Navrhovaný dôkaz súd nevykonal, pretože znalecký posudok ako navrhnutý dôkaz je pre rozhodnutie súdu za zisteného skutkového a právneho stavu právne irelevantný. Znalecký posudok by mal preukázať správnosť skutkových tvrdení žalobcu, nemôže nahrádzať skutkové tvrdenia. Tvrdenia žalobcu o škode sú všeobecné po skutkovej stránke, sú vyjadrené len výslednou sumou, bez skutkovej a matematickej špecifikácie. Neexistujúce, všeobecné tvrdenia preto nemožno znalecky ani inak preskúmať. Sú nepreskúmateľné. Bolo povinnosťou žalobcu už v čase podania návrhu produkovať všetky tvrdenia a dôkazy (§ 132 ods. 1, 2, 3 C.s.p.). Žalobca tak neurobil ani na základe dodatočnej výzvy súdu.

9. Súd po oboznámení sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11C/413/2012 v spojení s obsahom spisu sp. zn. 6Er/XXXX/XXXX zistil tento skutkový stav veci:

10. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/XXXX/XXXX, konkrétne zo žiadosti súdneho exekútora z č. I. 1 spisu, vyplýva, že súdny exekútor L.. O.. L. Š. so sídlom v D. O. D. S. doručil dňa 11.02.2005 na Okresný súd Trenčín žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava (v tomto konaní v postavení žalobcu) proti povinnej: O. Š., pre vymoženie sumy 137,42 Eur (4.140,- Sk) s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - notárska zápisnica N XXXX/XX, NZ XXXXX/XX zo dňa 16.10.2004.

11. Okresný súd Trenčín poverením č. XXXX*XXXXXX zo dňa 10.03.2005 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymożenie sumy 137,42 Eur (4.140,-Sk) s príslušenstvom a trovy exekúcie. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznesením č. k. 6Er/XXXX/XXXX-XX zo dňa 19.04.2012 exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku vyhlásil exekúciu za neprípustnú a konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.09.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2CoE/XXX/XXXX-XX zo dňa 19.07.2012. Najvyšší súd SR podané dovolanie oprávneného odmietol.

12. Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného v čase podania predmetného návrhu oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

13. Podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku platného v čase podania predmetného návrhu, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Tropy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

14. Podľa § 3 ods.1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

15. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

16. Podľa § 9 ods. 1 veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv.

17. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

18. Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

19. Posúdením zisteného skutkového stavu podľa citovaných ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

20. Žalobca sa v konaní domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu, keď súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v 30 dňovej zákonnej lehote od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora.

21. V zmysle § 9 ods. 1, veta druhá zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa za nesprávny úradný postup považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pričom podľa citovaných ustanovení § 44 Exekučného poriadku, súd rozhodne o zmene súdneho exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. V danom prípade nebolo zo strany súdu rozhodnuté v zákonnej 30 dňovej lehote, avšak táto skutočnosť nebránila, ba práve z ustanovenia Exekučného poriadku vyplýva, že aj napriek tomu umožnila pôvodnému exekútorovi vykonávať úkony exekučnej činnosti smerujúce k vymoženiu pohľadávky, teda účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostali zachované. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie súd zistil, že exekúcia je neprípustná, pretože je vykonávaná na základe notárskej zápisnice, ktorú súd posúdil ako nespôsobilý exekučný titul spôsobujúci neprípustnosť ďalšieho pokračovania v exekúcii na jej podklade. Na základe uvedeného Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznesením Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznesením č. k. 6Er/XXXX/XXXX-XX zo dňa 19.04.2012 exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku vyhlásil exekúciu za neprípustnú a konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.09.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2CoE/XXX/XXXX-XX zo dňa 19.07.2012. Zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že exekúcia bola od začiatku neprípustná, a preto na strane oprávneného škoda ani vzniknúť nemohla. V samotnom odôvodnení predmetného uznesenia súd konštatoval, že rozhodovanie o zmene súdneho exekútora by bolo z hľadiska rýchlosti a hospodárnosti konania neefektívne. Možnosť oprávneného podať návrh na zmenu súdneho exekútora je dispozičným právom oprávneného, a to najmä v prípadoch zabezpečenia ochrany oprávneného pri nečinnosti súdneho exekútora ako aj uplatnenia zásady hospodárnosti v exekučnom konaní. Je samozrejmé, že aj k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora by malo zo strany súdu prísť v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov. Opačný postup súdu možno opäť podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci hodnotiť ako nesprávny úradný postup, ktorý zakladá právo na náhradu škody. V každom prípade však záver o tom, že konanie bolo postihnuté zbytočnými prieťahmi, prípadne že vec nebola prejednaná v primeranej lehote môže súd v zmysle § 9 ods. 2 uvedeného zákona prijať len na základe výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým bolo rozhodnuté, že došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. To znamená, že otázku zbytočných prieťahov v konaní, resp. neprejednaní veci v primeranej lehote nemôže súd posudzovať v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ako otázku predbežnú a osoba požadujúca náhradu škody z nesprávneho úradného postupu musí súdu nesprávny úradný postup preukázať výsledkom vybavenia sťažnosti na prieťahy, či žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, právoplatným rozhodnutím disciplinárneho súdu, právoplatným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatným rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky. V danej veci táto podmienka nebola splnená, keď žalobca takúto listinu súdu nepredložil ani neoznačil.

22. Na základe uvedených záverov, keď žalobca v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu alebo jeho nezákonné rozhodnutie, súd žalobu žalobcu bez ďalšieho v celom rozsahu zamietol.

23. Podľa § 255 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Na základe vyššie uvedeného by patrila náhrada trov prvostupňového konania úspešnému žalovanému vo výške, ktorú v konaní účelne vynaložil na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva,

avšak nakoľko žalovanému žiadne trovy prvostupňového konania nevznikli, súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.